

tes af Rigsdagen og ikke af de Kommuner, der have Fordel deraf, bør der træffes andre Bestemmelser i saa Henseende, gives Garantier for, at Børnehjemmene ere af en saadan Karakter, at de have den mere almindelige Betydning, man fra Først af havde forventet, de skulde faae, at der sikres dem Bidrag fra vedkommende Kommuner og hdes Tilsyn med de sanitære Forhold i dem, saaledes at der var en vis Garanti, som kunde berettigede til en saa betydelig Anvendelse af Statsmidler. som det efterhaanden vilde blive, naar man blev ved at gaa frem ad denne Vej. Man har fra Udvalgets Side ikke troet det rigtigst allerede i Aar at gribe forsthyrende ind ved at negte de hidtil tilstaaede Bevillinger, hvilket for flere Børnehjems Vedkommende vilde have Luftning til Følge, men man har ment, at det var passende gjennem en Anmærkning, der findes anført i Betænkningen, nu at give en Advarsel om, at man for Fremtiden ikke vilde kunne vente yderligere Bevillinger til disse Institutioner, forinden der har fundet en Omordning Sted og er indført saadanne Garantier, som jeg nævnte. I Konsekvents deraf har man ikke tiltraadt Bevillingen til Børnehjemmet i Roskilde, fordi det vilde være i fuldstændig Strid med den Anmærkning, der findes i Betænkningen. — Endringsforslag Nr. 56 er stillet af Udvalget for at bevare og sikre, at der bliver gjort Uvov af det Løfte, der fra Ministerens Side ifjor blev givet med Hensyn til Bevillingen til Forøgelse af de danske Kongers kronologiske Samling paa Rosenborg Slot. Man gik nemlig dengang saaledes frem, at man ønskede en Forøgelse af Bevillingen og lovede til Gjengæld at betale igjen eller nøies med noget Mindre i de paafølgende Aar. Derpaa gik Rigsdagen ind, men iaar mener man, at det var ønskeligt, om man kunde blive fri for denne Afbetaling, og henstiller til Rigsdagen, om man ikke kunde blive staaende ved den Sum, man hidtil har havt. I og for sig kunde dette være meget rigtigt, og jeg kunde være tilbøielig til at sige, at dersom man ikke ifjor havde givet Anvisning paa Tilbagebetaling, havde man vel nok faaet Pengene, og det var maaske en alffor stor Forsigtighed, der drev Museumsbestyrelsen til at love Tilbagebetaling, men da dette er sket, tror jeg ogsaa, at det er nødvendigt,

at det kommer til at gjælde, ellers komme vi let ind paa en Praxis, som er mere uheldig for Musæerne eller den Slags Institutioner end for Statskassen, for hvem det spiller en temmelig ringe Rolle, idet man her vil tabe al Tro til, at den Slags Forbehold eller Løfter med Hensyn til Fremtiden fra Musæernes Side have nogen Betydning, og derfor let vil kunne komme til at gaa den Vej, som jeg meget vilde beklage, at vise Uvillie eller Harrighed mod den Slags Ansialter. Jeg tror derfor, at det er i selve Musæets Interesse, at man holder paa Opfyldelsen af det Løfte, som blev givet ifjor. Om det ikke skulde have Andet til Følge, end at vi fremtidig bleve fri for saadanne Løfter, skulde jeg ikke beklage det, idet jeg forøvrigt ikke ser, at der i og for sig er nogen Skade i, at de fik disse Penge ifjor. — Endringsforslaget Nr. 67 vedrører et Forlangende fra Ministeren om en Pengebevilling af 4,000 Kr. til at lønne to Konservatorer, den ene for Skulpturarbejderne og den anden for Malerierne. Disse Bevillinger har Udvalget af den Grund ikke kunnet gaa ind paa, at man derigjennem vilde komme til at oprette et Par faste, lønede Embeder, og dels ogsaa, fordi man ikke var ganske tilfreds med den Motivering, der var givet, idet det ses, at det var paatænkt, at navnlig Skulpturkonservatoren ikke blot skulde overtage det Arbejde, der følger med Bevarelsen af Kunststagerne i Musæerne her i Kjøbenhavn, men ogsaa have et Slags Tilsyn med de private, kommunale Musæer omkring i Landet, skjøndt man jo ganske vist maa erkjende, at det er ønskeligt for disse private Musæer at faae en Slags sagtyndig Hjælp, og at det ogsaa kan være af Interesse for Regjeringen at have noget Tilsyn med den Slags Musæers Bestyrelse. Men ved at ansætte faste Konservatorer med dette bestemte Formaal for Die, vilde man efterhaanden, uden selv at ville det, mere og mere komme ind paa den Vej, at faae disse Musæer gjorte til et Slags halve Statsmusæer, og det tror jeg ikke er ønskeligt eller rigtigt. Vi ville derfor, baade af Hensyn til Motiveringen og ogsaa af Hensyn til, at der derved vilde oprettes to faste Embeder, modsætte os Forslaget, saaledes som det er stillet af Regjeringen; men vi have ikke Noget imod, at Ministeren faar en Sum til at lønne disse